

начальникъ и спаситель, за да даде покаяние на Израила и прощение на грѣхове те.

32 И ние сме мѣ свидѣтели на-тѣа дѣмъ, и стѣи Дхъ когото даде Бгъ на онѣа който го слѣшате.

33 Я онѣа като чѣха това, пѣкахасе (ѡ гнѣвъ), и сповѣрахасе да ги оубѣлатъ.

34 Но нѣкой Фарисей името мѣ Гамалиилъ, законоучитель, когото сичкѣо народъ почиташе, станѣ въ соборище то, и заповѣда да изведатъ вжнѣ апостола те за мало време:

35 И рече имъ: мѣжие Израилтески, помислете си (добре) що щѣте да направите съ тѣа человекъ.

36 Защото предъ тѣа дни поависе Фенда, и говореше себе зашѣ ѣ голѣмъ нѣкой, при когото се прилѣпиха до четвѣрестѣтѣни человекъ на врой: който погина, и сички те който повѣрѣваха въ него распржснѣхасе, и станаха нишо и никаде.

37 Послѣ (по него) поависе Иуда Галилеанинъ, во време то когато се написѣваше народо, и ѡвлече доволно человекъ по себе: (но) и той погина, и сички те който го послѣшѣха, распржснѣхасе.

38 И сегѣ ви говоримъ, махнѣтесе ѡ тѣа человекъ,

и ѡставѣте ги: защото ако ѣ ѡ человекъ те това и змышлѣние или това дѣло, то ще да се развѣли:

39 Ако ли ѣ ѡ Бгъ, не можете да го развѣлите, да се не намѣрите и вѣопротивницы.

40 И послѣшѣха го: и като повѣкаха апостола те, вѣиха ги, и запретиха имъ да не говоратъ (вече) за името Исусово, и пѣстиха ги.

41 Я онѣа и злѣзоха съ радостъ ѡ соборище то, защото се сподѣвѣха да прѣиматъ вѣзчѣстѣе за името Исусово:

42 И секи дѣнь не прѣстанѣваха да оучатъ и да благовѣстѣвѣватъ Исуса Хрѣта, и въ цѣрква та и покжци те.

ГЛАВА 37.

И въ тѣа дни когато се оумножиха оученицы те, вшѣде роптанѣе ѡ Блины те (който вѣха повѣрѣвали) на вѣрѣе те, защото се презираха вдовицы те имъ въ катаднѣвно то слѣдѣванѣе.

2 Я дванадѣсете те (апостоли) повѣкаха сичко то множѣство оученическо, и рекоха: не прилѣча намъ да ѡставиме слово то Бжѣе, и да слѣдѣваме на трапѣзы те.

3 Но виждѣ те вратѣе, та и зберѣте ѡ васъ седѣмъ человекъ, който са свидѣтел-